

Magyarország Alkotmánybírósága
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 705-D/2019
Erkezett:	2019 APR 23.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

az alábbiakat adom elő:

A Nyíregyházi Járásbíróság előtt és a Nyíregyházi Törvényszék előtt folyamatban volt büntetőügyemben (hivatkozási szám: 34.B.148/2016/12 illetve 3.Bf.751/2017/3) velem szemben több szinten törvénysértést követtek el és alkotmányos jogaimat is megsértették, mivel alkotmányos jogszabályt velem szemben álláspontom szerint alkotmányellenesen, illetve az alaptörvénybe ütközően alkalmaztak. Ezért a 2011. évi CLI. törvény alapján

alkotmányjogi panasszal

élek, mivel az alaptörvény ellenes bírói döntés egyedi hivatkozott ügyemben engem érint, az alkotmányban biztosított jogaimat sérti és az eljárás során az összes jogorvoslati lehetőséget kimerítettem. A velem szemben meghozott döntés sérti az alaptörvény M) cikkének (1) és (2) bekezdését, amely szerint „Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik”.

„Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben és védi a fogyasztók jogait.”

A bírói döntés ütközik az alaptörvény O) cikkével, amely szerint „mindenki felelős önmagáért, képességei és lehetőségei szerint köteles az állami és közösségi feladatok ellátásához hozzájárulni”.

A XII. cikk (1) bekezdés: „mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz”.

A XIII. cikkében (1) bekezdés: „mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár”.

A XXIV. cikk, mely szerint (1) bekezdés: „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.

I.

Mindezekből álláspontom szerint levezethető a szerződéskötési szabadság és az, hogy a szerződéseket tartalmuknak megfelelően kell teljesíteni és elbírálni (Pacta sunt servanda). Ez esetben a három szinten megerősített szerződésben rögzített tényállást a Tisztelt Bíróság anélkül hagyta figyelmen kívül, hogy tartalmát figyelembe vette volna a döntésénél. 1) kölcsönszerződési magánkontraktus, 2) ugyanezen tényállás alapján a kölcsönadó kérésére teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalása a szerződésnek, 3) illetve ugyanezen szerződés közjegyzői okiratba, tehát közokiratba foglalása ellenére ezeket a kontraktusokat és szinteket figyelmen kívül hagyta és indoklásában nem tért ki erre a Tisztelt Bíróság. Hivatalos tudomása volt arról, hogy a térséget banki és gazdasági válság sújtja és ennek ellenére azt állította döntésében, hogy én a szerződéses kikötések és közokirati rögzítés ellenére bárkit megtevesztettem és csalást követtem el, és figyelmen kívül hagyta, hogy a szerződések kötelező érvényűek még akkor is, ha rajtam kívül álló okok miatt azokat a Tisztelt Bíróság döntéséig teljesíteni nem tudtam. Ezzel a döntésével a Tisztelt Bíróság az „adósok börtönét” a „hátsó ajtón” csempészi be a magyar jogba, amelyet a jelenlegi hatályos jog nem ismer.

II.

Ahol az alaptörvény hivatkozott cikkeiből levezethető az is, hogy ha egy bíróság laikus tagja, mint amilyen a népi ülnök az eljáró járásbíróságnak tagja, akkor a bíróság azt az ügyet, ahol a laikus elem a sértett aggályosan nem bírálhatja el. Ez esetben pedig ez történt.

Mind a három szerződés és a kizárt bíró részvétele az ügyemben álláspontom szerint megalapozza alkotmányos panaszomat, mindezekre tekintettel

határozott kérelmet

terjesztek elő.

Kérem a **Tisztelt Alkotmánybíróságot**, hogy a sérelmezett és hivatkozott első és másodfokú bírósági döntésemet szíveskedjék hatályon kívül helyezni és döntésében arra is terjeszkedjen ki, hogy ügyemet ne a velem szemben eljáró bíróságok tárgyalják, hanem esetlegesen a Debreceni Járásbíróság.

Ezért az alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontja alapján kérem az alaptörvénnyel ellentétes bírói döntés megsemmisítését. Kérésem nem a jogszabály teljes alkotmányos felülvizsgálatára irányul, hanem az alkotmányos szabály álláspontom szerint alkotmányellenes alkalmazása miatt. Mivel az alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján egyedi ügyben érintett személyként az alkotmánybírósághoz fordulhatok. A 2011. évi CLI. törvény az Alkotmánybíróságról 26. § (1) bekezdés a) pontja szerint alaptörvényben biztosított jogom sérelme következett be és ugyanezen szakasz b) pontja szerint megkívánt jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem.

Előadom továbbá, hogy a 30. § (1) bekezdés szerint, valamint a 30. § (2) bekezdése alapján álláspontom szerint a 60 napos határidőt azért nem tudtam betartani, mert nem volt tudomásom az alkotmányjogi panasz előterjesztésének lehetőségéről.

Ezért tisztelettel

igazolási kérelmet

terjesztek elő, mivel a hivatkozott **Tisztelt Alkotmánybíróságról** szóló törvényt és az Alkotmányt itt a BV intézetben kezdtem tanulmányozni és így a határidő eltelte után igazolási kérelmet nyújtottam be, hogy első büntényesként ezt a lehetőséget 15 napnál nem régebben ismertem meg és ezt a kérelmemben így valószínűsítem is.

Mindezekre tekintettel a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény XCI. fejezete 665. § alapján kérem a tisztelt első fokon eljáró bíróságot, hogy a hivatkozott jogszabályhely és szakasz (1) bekezdése alapján szíveskedjék felfüggeszteni vagy félbe szakítani a büntetésem végrehajtását és erről a (3) bekezdés szerint szíveskedjék a Tisztelt Alkotmánybíróságot tájékoztatni.

Indoklás:

A hivatkozott sorszámú elsőfokú ítélet folytatólagosan elkövetett nagyértékű csalás büntette. Az elkövetési idő az 1978. évi IV. Btk. hatálya alá sorolna, de a folytatólagosság szabálya szerint az elkövetést a 2012. évi C. törvény hatálya alá sodorta. Velem szemben az elsőfokú bíróság 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztést szabott ki és mellékbüntetésként eltiltott a közügyek gyakorlásától.

A másodfokú bíróság fellebbezésem iránya és tartalma ellenére az elsőfokú bíróság döntését helyben hagyta arra hivatkozással, hogy a büntetésem 2/3-ának letöltése után vagyok feltételesen szabadságra bocsájtható. Álláspontom szerint és indokaimra tekintettel mindkét ítélet törvénytörő és iratellenes is. Törvénytörő annyiban, hogy a polgári jogi kontraktust, annak iránya, a felek szándéka s tartalma ellenére attól eltérően ítélte meg. Iratellenes abban a vonatkozásban, hogy annak ellenére, hogy a fentiek vonatkozásában közokirattal bizonyítottam a szerződésünk tartalmát, ennek ellenére a bíróság úgy, hogy nem állapította meg a közokirat hamisságát, attól eltérő álláspontot foglalt el. A bíróság döntésének iratellenességét az bizonyítja, hogy a fentiek alapján kétséget kizáróan nem bizonyított tény igaznak fogadott el, és erre ítéleti döntést alapozott, álláspontom szerint törvénytörő módon.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A fentieket az eljárás során tényként állapítja meg mindkét határozat annak ellenére, hogy csupán mérlegeléssel jutott az ítéleti tényállás szerinti következtetésre.

Az eljárás során felmerült tényállásban rögzített elkövetési magatartás a fenti következtetést jogszerűen nem állapíthatta volna meg. A fentiek alapján az elkövetési magatartásom nincs fedésben az ítéleti törvényi tényállásban foglalt magatartással, így a kétséget kizáróan nem bizonyítottág mellett az okszerű következtetés sem engedhető meg a bíróság számára a felvázolt premisszák alapján.

Az ítéleti tényállásban megállapított elkövetési magatartás így nem valósíthatta meg sem a tévedésbe ejtést, sem pedig a tévedésben tartást, mint elkövetési magatartást. Így a csalás törvényi tényállásának egyik eleme hiányzik. Így nem valósulhat meg a csalás bűncselekménye sem részemről. Ha hiányzik az elkövetési magatartás fenti eleme, az okozott kár sem csalási természetű és az okozottság is hiányzik, tehát a törvényi tényállás által megkívánt konjunktív feltétel hiányzik. A konjunktio feltétele, hogy mindkét tagja igazságát megkívánja, így az ítéleti tényállások igazsága is borulni tűnik. A kár természete, amelyet midketten rajtunk kívül álló okból szenvedtünk el, nem alapozza meg a csalás törvényi tényállását, hiszen a többen benne van a kevesebb – tételesen az, hogy egy banksődöt a gazdasági élet törvényszerű cselekményének tekint a bíróság, egy egyéni csődöt illetve fizetésképtelenséget pedig csalásnak minősít törvényellenesen.

Megjegyezni kívánom, hogy közokirat bizonyítja, hogy szóbeli megállapodásunk kölcsön ügylet volt, nem pedig bármilyen formájú befektetés. Ezért a szóbeli megállapodást megerősítő közjegyző által elkészített közokirat bizonyítja, és az, aki jobb tudomása ellenére mást állít, mint a valóság és a közokirat tartalma, az ún. intellektuális közokirat hamisítást követ el. Ezért annak az állítása, hogy a közokirat tartalma nem felel meg a valóságnak azt implikálja, hogy a bíróságnak szigorúbban kellett volna vizsgálnia egy közokirat zárójelbe tételét. Mint az a közokirat természetéből következik, mindenki köteles elfogadni annak igazságát és nagyon szigorú esetben van lehetőség ennek a véleménynek a megdöntésére. Ha pedig a közokirat ellen nem lehet illetve nem volt ellenbizonyítás, azt a bíróságnak igaznak kellett volna elfogadnia, ezáltal döntésének alapjává kellett volna tennie, de a közokiratot sem megkerülni, sem átugrani nem lehet.

Megjegyezni kívánom továbbá, hogy kezdetben ezt az ügyészség is elismerte, mert hogy a nyomozást megtagadta és nem látta bűncselekmény megvalósulásának a lehetőségét. Így a fenti gondolatmenetre is tekintettel a közokirat vonatkozásában is a bíróság iratellenes és álláspontom szerint megalapozatlan döntést hozott.

Megjegyezni kívánom, hogy az engem képviselő és meghatalmazás alapján eljáró ügyvéd tevékenységéből egyetlen egy beadványra, előkészítő iratra, bizonyítási indítványra nem futotta. Nem tűnt fel neki, hogy egy közokirat valótlanágát kellene megállapítani ahhoz, hogy a csalás törvényi tényállása minden elemében megálljon, amely egyben a konjunktio természete is. Nem csupán a konjunktio került el az ügyvéd úr figyelmét, hogy egy polgári jogi kontraktust egy utólagos gazdasági esemény változtat meg, nevezetesen egy kölcsönszerződésből, amely szóban keletkezett és így is érvényes, és közokirattal való megerősítést nyert, egy gazdasági esemény befektetési csalássá tesz.

Azzal érvel az ügyészség, hogy a középértéknél nagyobb mértékű enyhítő szakaszokat alkalmaztak velem szemben. Nem vették figyelembe, hogy hiányzik a konjunkció egyik tagja, mert hogy nincs igaz konjunktív állítás a klasszikus két értékű logikai rendszerben mint amelyen a kétséget kizáróan bizonyítandó tények jelentenek, hogy minden tagja ne legyen igaz.

Megjegyezni kívánom, hogy a meghatalmazott ügyvéd nem tartotta szükségesnek vagy csupán nem ért rá, hogy az iratismertetésen részt vegyen, és álláspontom szerint továbbra sem volt teljes ismerete az ügyemmel kapcsolatosan. Ezt bizonyítja az is, hogy az egész eljárás során egyetlen halasztási kérelmet kivéve semmilyen írásbeli indítvánnyal, észrevétellel, megjegyzéssel, előkészítő irattal nem élt. Így képviselőmet elégtelennek tekintem.

A büntetőeljárás gondolatmenete a formális logika szabályai szerint építkezik, amely azt jelenti, hogy a tényre vonatkozó állítás vagy igaz, vagy hamis, de egyszerre nem veheti fel mind a két értéket. Ennek a további következménye az, hogy a logikai szerkezet szükségképpen eldönti, hogy az együttes állítások igaznak vagy hamisnak minősülnek-e. Ennek ellenére mind a vádirat, mind pedig az ítélet álláspontom szerint törvénysértő módon nem csupán a klasszikus két értelmű logika igaz-hamis szerkezetében gondolkodik, hanem szinte észrevétlenül megy át a fuzzy logika valószínűségi klasszikusaihoz, lerontva ezzel azt a büntetőjogi szabályt, hogy minden tényt kétséget kizáróan kell bizonyítani, és valószínűségi kategóriák nem érik el a büntetőeljárás jog által megkívánt bizonyossági szintjét.

A vádirat szarkasztikusan jegyzi meg, hogy [REDACTED] [REDACTED] vonatkozásában idézőjelesen kölcsönszerződést kötöttünk április hónapban a nap megjelölése nélkül, lentebb pedig előadja, hogy a szerződésben hivatkozott átutalás április harmadikán megtörtént. Így a kölcsönszerződés teljesedésbe ment, tehát a formális logika szabályai szerint a szerződés elsején vagy másodikán kelt és a két állítás közül az egyik igaz, az ún. kizáró vagy más néven Segalkin. Nehezebb kérdést képvisel az, hogy egy ilyen kölcsönszerződésnél, amelynek a kötési napja egyértelműen kideríthető, a felek azt érvényesnek és hatályosnak tekintik, miért válik csalássá az, ha visszafizetésnél az adós önhibáján kívül késedelembe esik. Alappal feltételezhető, hogy a Tisztelt Ügyészségnek az ún. gazdasági válságról és az akkori bankcsődökről és pénzüzeteket mentő állami intervenciókról hivatalos tudomása van. Az ügyészség úgy helyez hatályon kívül egy közjegyző előtt megerősített és közokiratba foglalt magánkontraktust, hogy erre maga bizonyítékot nem ajánl fel és bizonyítási eljárást sem folytat le. Ha a késedelembe esés elve csalás lenne, a polgári törvénykönyvben nem volna szükséges a kölcsönvevő késedelembe esésének szabályozása.

A 2015. július 16. napján kelt ügyészségi határozat helyesen és jogszerűen értékeli a kialakult helyzetet, mert a Be. 190. § (1) bekezdés b) pontja alapján a nyomozást megszüntette, mert nem látta megállapíthatónak a bűncselekmény elkövetését és az eljárás további folytatásától sem várt eredményt. Azért is megfontolandó az ügyészség álláspontja, mert a polgári jog szabályai szerint a szerződésbe foglalt akarategyelkezésekkel szemben a szerződő felek titkos fenntartásai és szándékai nem relevánsak. Én kölcsönt kértem és kaptam és garantáltam azt, hogy a tőkére meghatározott százalékos kamatot fizetek. Az, hogy ezt a kérdést befektetésnek fogja fel a kölcsönadó, jogi relevanciával nem bír, különösen akkor nem, hogy ha az eljáró és illetékes bíróság egyik laikus bírójaként az ún. sértett fél. Álláspontom szerint új tényként merül fel az, hogy ügyemben az illetékesnek gondolt bíróság a kizártság okán nem járhatott volna el. Én ezt sajnos csak most vettem észre,

ügyvédemet pedig vagy nem érdekelte, vagy pedig nem tartozott a legjobb tudomása körébe, mint ahogyan az írásbeli beadványok szerkesztése sem. Helyesen állapította meg a hivatkozott ügyészi határozat, hogy az okirati bizonyítékokkal szemben, amelyek közül az egyik közokirattal is megerősített, semmilyen bizonyítási eljárás nem folyt. Az pedig köztudott, hogy a közokiratot mindaddig igaznak kell tekinteni, ameddig azt jogszerű eljárásban meg nem cáfolják.

Addig pedig mindenkire nézve kötelező. Ugyanez az álláspontom az ügyvéd által ellenjegyzett kölcsönszerződések vonatkozásában is, mivel ügyvéd által ellenjegyzett tehát teljes bizonyító erejű magánokiratba foglaltuk, amellyel szemben az ellenbizonyítás könnyebb, mint a közokirattal, de ilyen eljárás sem volt. Ez az eset ██████████ vonatkozásában, hasonlóan ██████████ a esetén. Ezért ezek az okiratok érvényesek és hatályosak, azokat nem csupán a logika szabályai szerint kell igaznak elfogadnunk. Az viszont büntetőjogi szabály, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehetett volna a terhemre értékelni, sőt a javamra kellett volna írni azt.

A 2016. július 28. napján kelt feljelentés során nem csupán arra kellett volna felhívni a figyelmet, hogy a koholt bizonyítéknak milyen következményei vannak, hanem arra is, hogy a szerződés során esetleges titkos fenntartás mikor és miért lépett elő szerződéses akarattá és ezzel ki kitévesztett meg.

A polgári jogi igény előterjesztése ezért felületes, mert egy szerződés érvényben van közöttünk, amelyet teljesíteni kell és akarok is, és nem szükséges polgári jogi igény keretében halmozottan jogcímekeket támasztani.

Maga az ún. sértett ismeri el, hogy a megegyezésnek fültanúja nem volt, de miért is kellett volna, hogy legyen, amikor a szerződésünket először polgári jogi szerződésbe, majd teljes bizonyító erejű magánokiratba, majd pedig közokiratba foglaltuk. Így számomra érthetetlen, hogy három okirat alapján még bizonyítanom kell, hogy nem vagyok csaló, holott az ártatlanságom bizonyítására lehetőségem van, hiszen három szintű okirat áll a rendelkezésemre, de az ártatlanság véelme még engem is megillet.

A Tisztelt Ügyészség prejudikál, hogy az eljárás során milyen ténymegállapítások válnak igazzá és eleve abból indul ki, hogy az okiratok csak kölcsönszerződésnek nevezettek anélkül, hogy azok cáfolására az okiratokkal szemben megkívánt bizonyítási eljárást vagy bizonyítékot ajánlana fel és az már csak úgy szokott lenni, hogy a kölcsönszerződéseket kölcsönszerződéseknek nevezik. Ha pedig ez leplezett szerződés lenne, mint ahogy nem az, akkor bizonyítást kellene felajánlani arra, hogy milyen szerződést kötöttünk egymással. A tanúként meghallgatott ügyvéd egyértelműen nyilatkozott, hogy a felek egybehangzó akaratnyilvánítása kölcsönszerződésre vonatkozott.

Megjegyezni kívánom, hogy a kölcsönszerződés közjegyzői okiratba foglalását éppen a magukat sértettnek és nem kölcsönadónak később gondoló szerződő felek rendelték meg és közokirattal mondták, hogy kölcsönszerződést kötöttek. Ha ez az állításuk nem lenne igaz, hamis okirat készítésében működtek volna közre. Ez is azt mutatja, hogy két magánjogi kontraktus közjegyzői okirattal való megerősítése az igazságot tükrözi, hogy közöttünk kölcsönszerződés jött létre.

Megjegyezni kívánom, hogy a 2015. február 24. napon a 15010/313-6/2015.bü. szám alatt felvett jegyzőkönyv az eredeti másolata, akkor viszont aggályos, hogy a külön is aláírandó részeknél nem

szerepel az aláírásom. Ebben az esetben vagy az eredetin nem szerepel, vagy pedig nem hiteles másolat. A 245-257 oldalig nem tartalmazzák az aláírásomat, a 257. oldaltól valami fura oknál fogva a 2017. évi január 12. napján felvett jegyzőkönyv már tartalmazza a törvény által megkívánt aláírásokat.

A tartozáselismerő közjegyzői okirat egyértelművé teszi a I/ pontjában, hogy 1 millió forintot kaptam a kiadásaim finanszírozására. Maga a közokirat a I/3 pontjában kölcsön jogcímet említ és semmiféle befektetésről nem beszél. Megengedi mind az egyösszegű visszafizetést, mind a részletekben való törlesztést, a kamat viszont eltűzött, mivel 30 %-ról szól és régi szabályra figyelemmel súrolja az uzsora határát. A közokirat gondolatmenete továbbra is a kiadás finanszírozása, de már a következő 20 %-os kamatmértéket jelöl, amely közelebb van a valósághoz. Befektetést egyetlen közokirat sem említ, amely a kölcsönadók, mint hitezők szempontjából azt veti fel, hogy valamikor esetlegesen hamisan nyilatkoztak. Vagy akkor, amikor közjegyző előtt nyilatkoztak, vagy pedig akkor, amikor a hatóság előtt befektetést állítottak. Ugyanezt a gondolatmenetet erősítik meg a kölcsönszerződések [REDACTED] vonatkozásában.

Ebből a szempontból megjegyezni kívánom azt, hogy mind a teljes bizonyító erejű magánokirat, mind pedig a közokirat költségek finanszírozásáról és kölcsönről szól. A tanúként tett vallomás azonban eltér a fenti okiratoktól és sem a nyomozó hatóság, sem a bíróság nem kérdezett rá, hogy okiratok ellenére miért változtatták meg a jogcímet.

[REDACTED] tanúként azt nyilatkozta, hogy „csak azt láttam, hogy egy kölcsönszerződésről van szó”. Iratköteg 91. oldal. A többi megkérdezett tanú is hasonlóan nyilatkozott.

Megjegyezni kívánom, hogy amennyiben az átvett összegből én bárkinek a nevében pénzügyi terméket vásároltam volna, az lenne a bizonyítéka, hogy én az összeget befektetésre vettem át. Mivel ilyen nem történt, az ellentétéből való következtetési szabály szerint (a contraire) én nem befektetési jogcímen kaptam az összeget, hanem egybevéágólag az okiratokkal kölcsön jogcímen.

A fentieket bizonyítják az OTP-től beszerzett Tempo számlacsomag számlakivonatok is, 119. oldaltól a 231. oldalig.

[REDACTED] tanú állítja a 213. lapon, hogy ötleteket adtam a cég működéséhez és tanácsadóként működtem közre. Arra nem kérdezett rá a Tisztelt Hatóság, hogy ebben tervben volt-e bármilyen jutalékom, javadalmazásom vagy anyagi elismerésem.

A gyanúsítottkénti meghallgatásaim is az eddigi előadásaimat erősítik meg, amelyeket megismételni nem kívánok, csak jelzem, hogy a 283. iratoldaltól a 297. oldalig találhatók.

Megjegyezni kívánom, hogy az iratok között található Gmail levelezésből a 297. oldaltól a 355. oldalig mind olyan ajánlatokat és üzleti vállalkozásokat érintenek, amelyekből tetemes bevételre számítottam és a hatóságoknak hivatalos tudomása van arról, hogy a kereskedelmi embargó ezt a területet kiemelten sújtotta. Ebben a vonatkozásban a 387. oldaltól a 433. oldalig álláspontom igazolására további E-mailezéseket csatoltam be.

Előadom, hogy [REDACTED] tanúval történő szembesitésem során következetesen megmaradtam mind a jogcím, mind a kamat vonatkozásában és nem befektetésről és nem hozamról beszéltem.

██████████ megpróbálja megfordítani a gondolatmenetet és a teljes bizonyító erejű magánokiratok és közokirat ellenére azok hamiságát állítja, mert mindhárom az én igazságomat bizonyítja de a bíróság ezt álláspontom szerint jogsértő módon figyelmen kívül hagyta. És csak a közelmúltban jutott tudomásomra, hogy a sértett tanúként meghallgatott személy az eljáró bíróság tagjaként mint laikus elem, mint népi ülnök vett részt, ezért is kértem, hogy a megengedhetőség tárgyában való döntés során a Tisztelt Bíróság ezt az anomáliát az eljárás megengedése és más bíróság kijelölésével szíveskedjék orvosolni, mert a Be-ben megkívánt igazságszolgáltatás ügyemben így a jogszolgáltatás szintjét sem éri el.

Megjegyezni kívánom az elégséges védelem vonatkozásában, hogy a közel 500 oldalas iratanyagot a védőm a jegyzőkönyv felvételét is beleértve 10 percet tanulmányozta. Ezzel még nem lenne akkora gond, ha akkor indítványa, észrevétele ezen az alapon értelmes nem is lehetett, de bizakodással az töltött el, hogy az iratokból másolatot kért. A probléma sajnos ott is van, hogy a képviselőmet ellátó ügyvéd úr az eljárás során egyetlen indítványt és észrevételt nem terjesztett elő az ügyemben. Ez álláspontom szerint köszönőviszonyban sincs az európai emberi jogi egyezményekben megkívánt elégséges védelemmel.

- o -

Az eljáró elsőfokú bíróság az ítéleti tényállásban álláspontom szerint iratellenesen állapította meg az ítéleti tényállás alapjául szolgáló jogi tényeket, és olyan új bizonyíték merült fel, amely valószínűvé teszi a minősítés változása okán a Be. 637. § (1) bekezdés a) pont, a fordulat megvalósulását. A sértett tanú új meghallgatása a közokirat vonatkozásában eddig fel sem merült bizonyíték, amely nagy mértékben befolyásolja a cselekmény minősítését.

Mindezekre tekintettel a bíróság nem tett eleget annak a kötelezettségének, hogy az esetet teljeskörűen feltárja, nem derítette ki a bűnösség mellett és ellene szóló jogilag releváns tényeket. E köteletség elmulasztása a támadott ítéletet megalapozatlanná és törvénysértővé tette.

Állampuszta, 2019. április 15.

Tisztelettel

